

Zevkler mi değişiyor, renkler mi uçuyor, anlamlar mı farklı kelimelerin arasından bir turaç gibi uçup geçiyor, bunu bilene, kestirene aşk olsun.

Bazen elinize bir dergi ya da bir şiir kitabı alırsınız. Bir şiir sizi çarpsın, kendinize getirsin daha doğru sarıp sarmalasin, sizden bir kelime, bir düşünce parçacağı okuduğunuz şiirin arasında parlasın da şairle bir ortak paydada buluşasınız -ki onun dam dediğini mertek, mertek dediğini de hezen anlamayasınız- ya da bir elektrik alasınız ki şair sizi kitabın sayfaları arasında dolaştırta.

Günümüzde serbest şiirin modern şiir olarak kabul edilmeye zorlandığı, klasik hece ve aruz ölçüsüyle yazılan şiirleri “köylü şiiri” olarak algılayan bir zümrenin yanı sıra, serbest şiiri de rastgele kafadan atılan kelimelerle yazılan bir şiir olarak gören bir başka gurup var. Ya da mevzuyu şöyle biraz dallandırıp budaklandıralım. Serbest şiir yazarlar saz çalmaya ve halk türküsü okumaya meraklıyken, hece ve aruz şiiri yazarlar hafif ya da pop müziğini daha çok seviyor desek ayıp etmiş olmayız değil mi? Geleneksel şiir yazarlar için serbest şiir “vıttırı vızzık” serbest şiir yazarlar için de hece şiiri “vıttırı vızzık”tır.

Genç şair adayları ya da kendini genç gören şairler, kendilerinden başkalarını okumaya başlayınca, yaşları ilerledikçe şiirin hangi türden yazıldığından ziyade yüreğine dokunabildiği kadar sevip tanımaya başlayacak şiiri. Bu yazımızda serbest şiir yazarların pek tanımadığı ya da edebiyat dergilerinin dönüpte yüzüne bakmadığı hece şiiri yazar şairlerin kitaplarından bahsedeceğim.

Edebiyat öğretmenlerinin çok azının bir yandan nafakasını kazanmak için diğer yandan yüreğinin edebiyata açılan penceresinden bakması diğer edebiyat öğretmenlerinin “kuru kütük” gibi olmasından elbette iyidir. İşte o iyi edebiyat öğretmenlerinden birisinin kitabı ile şiirin kapısından girelim içeri.

*“Yayladık sevdana beşik yüreğim
Ram olur kapına eşik yüreğim
Sana sığınaktır müşfik şüreğim
Sıyrıl gecelerden gündüz bende sin*

.....
*Ta elest bezminde verilmiş karar
Âlem-i misalden dünyayı sarar
Aşk çölünde Mecnun Mevla'yı arar
İçimdesin Leyla her an bendesin*

.....
*Kavuşmak hicranla olur mu sentez
'Akkaya' aşkını yüreğinde sez
Mısra-ı berceste her dem 'muazzez'
Mona Roza olup beşli bende sin”(s.20-21) ¹*

Mehmet Özdemir, 1964 Erzurum doğumlu. Bu güne kadar yazdıklarını ancak *Mihrican*'da toplayabilmiş. Toplumda ne kadar karşılık buldu bilmiyorum ama Özdemir “*Gülce Edebiyat Akımı*”nın önemli ustaları arasında gösterilen hem serbest şiire vakıf hem de geleneksel şiiri iyi bilen bir şairdir. Yukarıya alıntılıdığımız dokuz kıta *Sevda Hikayeleri* şiirinde “*bendesin*” sözcüğünü dokuz değişik anlamda kullanılarak hem aşıklık geleneğinden hem de *Sezai Karakoç*'un *Mona Roza* şiirine göndermede bulunur. Özdemir, bir başka şiirinde;

*“Gölgesi hangi dağda,
Sular çalar sarıya
Gül mü tutuştu bağda
Alem vi sardı güzü” (s.40)*

¹ Özdemir Mehmet, *Mihrican*, Değirmen Yayınları, Sakarya 2010.

“Gamdır hanesi
Hüzün giryana düşer
Çeker esmayı
Canlar biryana düşer
Kırklar deminde
Âşık her yana düşer”(s.46)

Nihan gülüşünde hicran düşürür
Güneşin geceye ağdığı zaman
Yılanlar ağzından mercan düşürür
Seherin kuşları sağdığı zaman” (s.57)

Edebiyat dergilerinde görünmeyen ama kendi kozasına örüp içine girmek üzere bir başka şair Haşim Kalender ile şiir bahçesinde dolaşmayı sürdülelim.

Haşim Kalender “Şiirin Başkenti”nin Ahir Dağları arkasına düşen bölgede yetişmiş bir şairdir. Bu bölge, (Göksun-Afşin-Elbistan-Ekinözü-Nurhak) Derdiçok, Ahmet Çıtak, Abdurrahim Karakoç, Hayati Vasfi Taşyürek, Aşık Mahzuni Şerif, Aşık Yener vb. halk şairlerinin ve aşıklarının yurtlağıdır. Bu bölge şairlerinin çoğu halk edebiyatıyla iç içi yaşamışlardır. İşte Haşim Kalender de o şairlerden birisidir. Şair, *Kalenderce Bakış, Ayrandede Şırlıtları, Aşk Heybesi, Eshab-ı Kehf Laleleri*’nden sonra *Hayat Bir Yudum Su* isimli şiir kitabıyla okuyucusunun karşısına çıkıyor.

“Aslın kokar terin bile korlarsan
Sonbaharın ardı kıştır Kalender
Ölmüm sanır şu gönlünü yoklarsan
Yol yaklaştı dünya boştur Kalender

.....
Bir durulur bir coşarsın çağlarsın
Bir gül açar bir yüreğin dağlarsın
Dünya budur bir güler bir ağlarsın
Acı ile neşe eştir Kalender” (s.41,42)²

Bir örede yetişen meyvenin sebzenin kalitesi nasıl ki o bölgeye özgü ise halk şairlerinin aşıklarının da kendi yörelerinde yetişen ustaların izini sürerek gelenek köprüsünün üzerinden geçerek geleceğe doru yol alırlar. Haşim Kalender de şiirlerinde *Derdiçok, Hayati Vasfi Taşyürek* ve *Abdurrahim Karakoç*’un şiir damarda beslenerek halk şiirini kendisinden sonraki nesillere taşıyacak bir halk şairidir. Onun şiirlerini okurken bahse konu bölge şair ve aşıklarının şiirlerinden aldığımız tadı alırsınız. İşte bu izlerden bir kaç tanesi;

“Boyu Binboğadın uzun adamın
Terör gölgesinde yatar idamın
Üstü örtük şükür olsun odamın
Köşeyi dönenler sabancı oldu” (s.56)

Haşim Kalender inceden inceden hicivle dokunması gereken yerlere dokunur geçer.

“Güneş eğilirken çatar kaşını
Soğuklar gösterir karın düşünüyü
Hazanla sevdalı tüm gözyaşını
Döker merhem diye yaraya çalar

Kararan bulutla bir hüziün çöker
dertliler gazelle içine döker
Kimi kışlık tutar kimisi eker
Bilmez yalandünya nereye çalar” (s.59)

² Kalender Haşim, *Hayat Bir Yudum Su*, Berikan Yayınları, Ankara 2018.